
ЧУТЛИВІСТЬ ДО АНТИБІОТИКІВ ШТАМІВ *STAPHYLOCOCCUS AUREUS*, ІЗОЛЬОВАНИХ З ВЕРХНІХ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ ЛЮДИНИ

Ващенко А. О., Вальчук С. І., Воронкова Ю. С., Шевченко Т. М., Воронкова О. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (м. Дніпро)

Дослідити частоту виявлення стафілококів різних видів у складі мікробіоти верхніх дихальних шляхів людини та вивчити стійкість до антибіотиків виділених штамів.

Об'єктом дослідження була стійкість до антибіотиків біоплівкотвірних штамів стафілококів, що виділені з порожнини носу осіб з неалергічним ринітом. Для виділення та ідентифікації стафілококів використовували мікроскопічні та бактеріологічні методи. Вивчення здатності до утворення біоплівки здійснювали на 96-лункових пластикових планшетах. Чутливість до антибіотиків визначали відповідно до стандартів CLSI.

Встановлено, що найбільш часто при проявах неалергічного риніту у складі мікробіоти носової порожнини присутні: *S. aureus* – 64,4% (31), *S. epidermidis* – 18,8% (9), *S. saprophyticus* – 10,4% (5) та *Staphylococcus spp.* – 6,3% (3). 87,5% (42) виділених штамів стафілококів були здатні до формування біоплівки через 72 години культивування. З них: всі штамми *S. epidermidis* (9), 90,3% (28) – *S. aureus*, 80% (4) – *S. saprophyticus* та 1 – *Staphylococcus spp.*

Виявлено, що понад 50% були резистентні до доксицикліну. До інших антибіотиків найкращий ефект визначено до меропенему, до якого стійкими були тільки 21,4% (6) та 33,3% (3) штамів *S. aureus* та *S. epidermidis* відповідно.

Показано переважання штамів *S. aureus* серед інших стафілококів у складі мікробіоти порожнини носу в осіб з ринітами: 64,6% (31) випадків. Визначено, що більшість штамів стафілококів різних видів має схильність до утворення біоплівки: 87,5% (42) випадків, що може вказувати на імовірність ускладнень терапії через підвищену стійкість бактерій до антибіотиків у біоплівковому стані. Визначено, що в якості препаратів вибору для лікування риніту в обстежених осіб можуть бути рекомендовані азитроміцин, амоксицилін/клавуланова кислота та офлоксацин. Препаратом резерву є меропенем, а доксициклін може бути використаний тільки при визначенні чутливості до нього у конкретного штаму.